

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Homilija na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije
Marija Bistrica, 15. kolovoza 2012. godine.
Čitanja: Otk 11,19a; 12,1-6a.10ab; 1 Kor 15,20-27a; Lk 1,39-56.

*Draga subraćo u svećeništvu,
draga braćo i sestre u Kristu,
predragi bistrički hodočasnici!*

1. Današnja Svetkovina ispunja nadom i utjehom kršćane, kao i sve ljude dobre volje. Stoga smo i ove godine puni povjerenja krenuli na put da bismo se, na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije, našli kod svoje Majke u Hrvatskom nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke. Ovamo uvijek rado hodočastimo, jer nam Bog u Presvetoj Bogorodici Mariji daje siguran putokaz nade i utjehe. Taj siguran putokaz nade i utjehe jamstvo je duboke želje našega bića za životom koji ne prestaje, za vječnim životom, koji se već ostvario u Presvetoj Bogorodici.

Naime, Bog svemogući je Bezgrješnu Djevicu Mariju, Majku svoga Sina, tijelom i dušom uzniio na nebo, u slavu vječnog života, u potpuno i savršeno zajedništvo s Presvetim Trojstvom. Stoga Mariju možemo častiti zbog velikih djela koja joj učini Svesilni. Svojim tijelom Marija je na nebu. To znači da je svaki Marijin dan, koji je živjela u tišini, svaki sat proveden u strpljenju i poniznosti, njezine radosti i trpljenja, tamne noći njezina života i neugasiva nada - sve je to ušlo u vječnost i dio je Isusove slave.

2. Marija je sada u zajedništvu Presvetoga Trojstva sa svojim pravim tijelom. Nama je teško shvatiti kako izgleda to pravo tijelo. Bez prolaska kroz iskustvo vlastite smrti, nemoguće je to spoznati. Unatoč tomu, po vjeri imamo sigurnu nadu, nadu koja je pouzdana, koja jamči da nećemo biti prepušteni ništavilu. Vrlo je znakovito što Crkva na današnju Svetkovinu naviješta himan *Veliča* u kojem je zajamčena konačna i cjelovita briga Boga svemogućega za Mariju i njezino potomstvo, za sav izabrani narod.

Uskrnut ćemo, dakle, u svome pravom tijelu te s Isusom i Marijom u krilu Presvetoga Trojstva živjeti konačni, vječni život, kojemu se sada nadamo. Značenje te punine života možemo već sada naslutiti, jer današnje slavlje daje smisao sveukupnom našem ovozemaljskom životu. Kada ljubimo iskreno, čisto i istinito osobe koje nam Gospodin povjerava kao bližnje, kada svoj posao radimo odgovorno, mi time pridonosimo izgradnji boljega života za sve, i kada tražimo zasluženi odmor, kao da rukama dodirujemo potrebu za trajanjem, a istodobno računamo s neizbježnom smrću.

3. O neizbježnosti smrti današnja nam liturgija u prvom čitanju govori snažnim slikama. U Knjizi Otkrivenja smrt se predstavlja u okrutnom nastojanju zmaja koji iščekuje da proždre plod ženine utrobe. Vidimo, kako u ženi koja je umakla sili zla i spasila se, Bog predoznačuje zamisao uskrnuća, odvođeci dijete na sigurno i pomažući ženi da se skloni u pustinji, na mjestu koje je za nju već pripravljeno. Zaključak ovog odlomka vrlo jasno daje do znanja da je sila koja pobjeđuje zlo Kristova moć: spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega vezane su uz vlast Pomazanika njegova (*usp.* Otk 12,10). Ta borba između snage smrti i snage uskrnuća potvrđena je i objašnjena u liturgiji današnje Svetkovine u drugom čitanju iz Prve poslanice svetog Pavla apostola Korinćanima.

Naime, Krist »treba da kraljuje dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje. Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt, jer sve podloži nogama njegovim« (1Kor 15, 25-27a). Ovdje je riječ i o Kristovoj vlasti. Ponovno nam se predstavlja borba dviju sila: sile dobra i sile zla, kulture života i kulture smrti. Kultura života je u Evanđelju na tako profinjen način opisana u tankočutnoj i izuzetno humanoj Marijinoj gesti pohoda rođakinji Elizabeti, u njezinom svjedočenju djelotvorne i velikodušne ljubavi.

4. Dragi vjernici, što se traži od nas da ta pouzdana nada koja proizlazi iz svetkovine Marijinog uznesenja na nebo bude hrana našem životu i našoj vjeri? Pokazuje nam to *Zborna molitva*, a ponavlja misno *Predslovlje* govoreći o uznesenoj Djevici kao znaku utjehe i sigurne nade. Ako želimo biti dionici Marijine slave, trebamo biti trajno okrenuti prema vječnim dobrima. Što to znači? To sigurno ne znači udaljiti se od stvarnosti u koju smo uronjeni kako bismo se prepustili maštanju o onome što nas čeka u nebu, kao da nismo sposobni za zadatke na zemlji. Naprotiv, to prije svega znači prihvatiti prisutnost Božju u svome životu, u jednostavnim prilikama svakidašnjice.

Što slavlje Marijina uznesenja na nebo poručuje onoj našoj braći i sestrama koji često misle da mogu živjeti bez perspektive vječnosti? Čežnja za Bogom koju nitko i ništa ne može ugušiti pronašla je odgovor. Potrebno je samo da se taj odgovor očituje. Potrebno je da kršćani, svjedočeći vječne vrjednote, na što smo svi pozvani, znaju probuditi čežnju za Bogom u svima koje susreću. Tako će se u čovjeku ostvariti iskustvo Ivana Krstitelja koji je zaigrao od radosti u utrobi majke Elizabete kada se u susretu dviju žena očitovala konačna pobjeda ljubavi nad smrću.

5. Braćo i sestre, Marijino uznesenje na nebo poziva nas da pogled trajno usmjerujemo prema Bogu, da uzdizemo svoj pogled! To je moguće, to je lijepo i na to smo kao kršćani pozvani, ali za to je potrebna hrabrost, i to životna hrabrost.

Upravo zato što nam prijete opasnost da gledamo prema dolje, zbog toga što smo često zatočeni svojim »ja«; našim »ja« koje je nerijetko obilježeno sebičnošću, takvim »ja« koje se prigiba samom sebi u nastojanju da se nametne kao apsolutni kriterij, oblikujući se u »idola« kojega treba poštivati i za kojega treba biti raspoložen sve žrtvovati.

No, takav »ja« narušava bit odnosa što ih svaki od nas ima s drugima, jer smo stvoreni za susret i za odnos. Međutim, kada susretima i odnosima dominira afirmacija vlastitoga »ja«, osjetljivost za drugoga promeće se u indiferentnost, a zalaganje za drugoga više se ne shvaća i ne doživljava kao dar i odgovornost. Interesi pojedinaca i skupina na nasilan način prevladavaju, izlažući još većem siromaštvu i ponižavanju one koji su već dovoljno siromašni i slabi.

Naime, čovjek koji je stvoren na sliku Božju ne može živjeti bez susreta i odnosa. U dubini svoga bića čovjek osjeća poziv da se otvori drugima, do te mjere da se daruje drugima. Na to nas podsjeća Drugi vatikanski koncil koji daje naslutiti neku sličnost između jedinstva božanskih osoba i jedinstva Božje djece u istini i ljubavi. »Ta sličnost jasno pokazuje da čovjek – na zemlji jedino stvorenje koje je Bog htio radi njega samoga – ne može potpuno naći samoga sebe osim po iskrenom darivanju samoga sebe« (*Gaudium et spes*, 24,3).

Evandeoski prizor Marije koja posjećuje Elizabetu, za nas je zoran primjer. Majka Isusova, i sama u blagoslovljenom stanju, ne misli prvenstveno na sebe i svoje teškoće. Važnije joj je da bude uz rođakinju koja treba roditi prije nje. Ljepota ovog posjeta nije samo u materijalnoj pomoći i poštivanju dobrih rodbinskih običaja. Darežljivo otvaranje – koje je plaćeno teškoćama putovanja i tromjesečnim boravkom daleko od svoje obitelji – dopušta joj da u dubini shvati vlastiti identitet i ono što joj se događa, da iščita smisao pa i cilj povijesti svojega naroda.

6. Draga braćo i sestre, vrijeme što ga živimo ispunjeno je govorom o krizi, ali čini mi se da pojam »kriza« sam od sebe ne uspijeva izreći sve ono što je u igri. Ono što se zbilo, također i na ekonomsko-financijskom planu, ima kao pozadinu velike promjene koje su se na svjetskom planu susljedno događale nakon propalih utopija dvadesetog stoljeća. Duboko osjećajući teške prilike u kojima se nalaze mnogi u našoj sredini, molimo za potrebnu mudrost odgovornih i spremnost svih da bi se povezale solidarnost i umjerenost života te stalna spremnost pomoći onima koji su najpotrebniji.

Dragi vjernici, u ovim vremenima nepredvidivih i često forsiranih promjena potrebno je čuvati i držati se provjerenih oslonaca našeg vjerničkog i nacionalnog postojanja. Na tom putu treba uvijek započinjati od obitelji koju valja, kako je poručio Papa ove godine na Svjetskom susretu obitelji u Milanu »ponovno otkriti kao glavnu baštinu čovječanstva, zajednički nazivnik i znak istinske i stabilne kulture koja je u prilog čovjeku«. U tom smislu Sveti Otac je naglasio: »Svatko dakle može uvidjeti da zakonodavstvo i djelovanje državnih institucija moraju biti osobito u službi obitelji, zasnovanoj na braku i otvorenoj životu, te također moraju priznati prvotno pravo roditelja na slobodni odgoj i formaciju djece, prema odgojnom projektu koji oni smatraju vrijednim i prikladnim«.

7. Poštovani očevi i majke naših obitelji, danas na svetkovinu Uznesenja Marijina, ponavljam riječi koje vam je uputio Benedikt XVI. na zagrebačkom hipodromu: »Dragi roditelji, trajno se obvezite učiti svoju djecu moliti, i molite s njima; približite ih sakramentima, osobito Euharistiji..., uvedite ih u život Crkve; u intimi doma nemojte se bojati čitati Sveto pismo, obasjavajući tako obiteljski život svjetlom vjere i hvaleći Boga kao Oca. Budite poput male Dvorane posljednje večere, poput one Marijine i učenika, u kojoj se živi jedinstvo, zajedništvo, molitva!«

Danas, dragi Marijini hodočasnici, molimo svjetlo i snagu za svakidašnji život, za život predanja u Božje ruke bez obzira na okolnosti u kojima živimo. Neka nas Marijin Veliča nadahnjuje i hrabri u radostima, ali i u tjeskobama, bolima i trpljenjima. Njoj povjeravamo sve naše obitelji, ta mala skrovišta života u kojima se uvijek iznova proživljava djetinjstvo, uvijek se iznova rađa čovjek, grade temelji zdravoga društva i gradi nada bolje budućnosti.

Presveta Bogorodice Marijo, molimo Te za naše obitelji kako bi vjernost bračnih drugova postala sama po sebi značajno svjedočanstvo Kristove ljubavi, koja omogućuje živjeti brak zbog onoga što on jest, to jest zajednica muškarca i žene koji se, s Kristovom milošću, uzajamno ljube i pomažu čitav život, u radosti i žalosti, u zdravlju i bolesti.

Molimo Te za naše obitelji da budu odgovorno otvorene *daru života*, u radosnoj svijesti da su pozvane sudjelovati u otajstvu samoga Božjeg očinstva i majčinstva.

Molimo Te za naše obitelji da s velikim povjerenjem i hrabrošću žive *odgojno poslanje* prema svojoj djeci i da nikada ne podlegnu napasti da se odreknu odgovornosti koju imaju kao prvi učitelji i odgajatelji. Neka nastoje pred djecom svakodnevno svjedočiti dosljednost života ispunjenu ljudskim i kršćanskim vrijednostima u koje vjeruju.

Molimo Te za naše obitelji da ne budu prepuštene same sebi već da im pomoću i potporom drugih – od institucija do različitih oblika dragovoljstva – budu osigurani neophodni uvjeti, kao što su kuća i posao, zdravlja i naobrazba te dostojan bračni i obiteljski život.

Molimo Te za naše obitelji da se između njih samih razvija *iskrena i djelotvorna solidarnost*, osobito prema najslabijima i najpotrebnijima. Neka kršćanske obitelji budu na zemlji *vidljivi znak Božje ljubavi i blizine*.

8. Draga braćo i sestre, kardinal Stepinac u ovome je Svetišću rekao: »Ako dakle hoćemo da budemo pravi štovatelji Majke Božje, i ako hoćemo da računamo sa sigurnošću na Njezin sveti zagovor, bilo za sebe, bilo za obitelji, bilo za našu domovinu Hrvatsku, koja nam

je toliko na srcu i čiji su sinovi upravo ovdje nalazili utjehu u teškim danima prošlosti, onda valja da mrzimo na grijeh i opačinu i na sve ono, što nije u skladu sa zakonom Božjim.« (J. BATELJA – C. TOMIĆ [prir.], *Alojzije Kardinal Stepinac, nadbiskup zagrebački. Propovijedi, govori, poruke [1941-1946]*, Zagreb 1996., str. 36).

Dragi hodočasnici, molimo za našu domovinu Hrvatsku, da tkivo našeg hrvatskog naroda ne razjedinjuju oni kojima nije stalo do hrvatskoga boljitka. Molimo često i ustrajno, osobito nadolazećih mjeseci, za narod i Domovinu da nas Bog oslobodi od privida i zavaravajućih ponuda te da nam dade mudro srce kako bismo mogli spoznati i podržati ono što promiče opće dobro, osobito razvoj i napredak naših obitelji te solidarnost s potrebnima, na dobrobit svih u sadašnjosti i budućnosti.

Sveta krunica, ta nama dobro poznata molitva Mariji, Majci Kristovoj i Majci našoj, neka se moli češće i ustrajnije. Snagom kršćanske nade trebamo širiti optimizam i boriti se protiv zla koje sije bezvoljnost i malodušje u našoj sredini. Neka nam u tome pomogne Fidelissima Mater Advocata Croatiae – Najvjernija Majka Odvjetnica Hrvatske. Amen.